Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część VII. — Wydana i rozesłana dnia 20. maja 1914.

Treść: Obwieszczenie w sprawie zaciągnięcia pożyczek krajowych w sumie 46,571.850 K.

Nr. 49.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 7. maja 1914 L. 10.995/pr.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem dnia 1. maja 1914 najmiłościwiej zatwierdzić następujące uchwały Sejmu Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 15. października 1910, 25. lutego, 2., 3. i 4. marca 1914 w sprawie zaciągnięcia pożyczek krajowych w efektywnej łącznej sumie 46,571.850 K tudzież uchwałę Sejmu krajowego z dnia 3. marca 1914, odnoszącą się do zmiany kilku dawniejszych uchwał sejmowych co do zaciągania pożyczek krajowych.

I.

Uchwała

z dnia 15. października 1910 w sprawie zaciągnięcia pożyczki 68.000 K na pokrycie kosztów budowy toru dowozowego do krajowego Zakładu obłąkanych w Kobierzynie.

Sejm przyznaje dodatkowy kredyt w kwocie 68.000 K na budowę toru dowozowego do Zakładu dla umysłowo i nerwowo chorych w Kobierzynie i upoważnia Wydział krajowy, aby ogólną sumę zaciągnąć się mającej na cele budowy rzeczonego Zakładu, pożyczki komunalnej podwyższył o tę kwotę.

II.

Uchwała

z dnia 2. marca 1914 w sprawie postępu budowy krajowego Zakładu dla obłąkanych w Kobierzynie.

1. Sejm przyjmuje sprawozdanie Wydziału krajowego o postępie budowy krajowego Zakładu dla umysłowo chorych w Kobierzynie do wiadomości.

2. Sejm przyznaje dodatkowy kredyt w kwocie 217.000 koron na rozszerzenie pralni, kuchni i piekarni, na budowę domu mieszkalnego dla sióstr zakonnych w powyższym Zakładzie i upoważnia Wydział krajowy, aby ogólną sumę zaciągnąć się mającej na cele budowy rzeczonego Zakładu pożyczki komunalnej podwyższył o tę kwotę.

III.

Uchwała

z dnia 2. marca 1914 w przedmiocie zakupna enklawy w celu powiększenia kompleksu gruntów krajowego Zakładu dla umysłowo chorych w Kobierzynie.

1. Sejm uznaje potrzebę powiększenia kompleksu gruntów krajowego Zakładu dla umysłowo chorych w Kobierzynie przez zakupno enklawy w obszarze 2.763 sążni kwadratowych, położonej przy głównym wjeździe do Zakładu.

2. Sejm przyznaje na cel powyższy dodatkowy kredyt w kwocie 30.000 K. słownie trzydziestu tysięcy koron i upoważnia Wydział krajowy, aby ogólną sumę pożyczki, zaciągnąć się mającej na cele budowy krajowego Zakładu dla umysłowo chorych w Kobierzynie podwyższył o tę kwotę.

IV.

Uchwała

z dnia 4. marca 1914 w przedmiocie rozszerzenia budynków rzeźni i piekarni w Zakładzie dla umysłowo chorych w Kobierzynie.

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie o zarządzonem rozszerzeniu budynku rzeźni w krajowym Zakładzie dla umysłowo chorych w Kobierzynie kosztem 15.259 koron.

2. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zarządzenia rozszerzenia budynku piekarni w powyższym Zakładzie przez budowę fabryki makaronu kosztem 25.017 koron.

3. Sejm przyznaje na powyższe cele dodatkowy kredyt w kwocie 40.276 koron i upoważnia Wydział krajowy, aby ogólną sumę pożyczki komunalnej, mającej się zaciągnąć na budowę krajowego Zakładu dla umysłowo chorych w Kobierzynie podwyższył o tę kwotę.

V.

Uchwała

z dnia 3. marca 1914 w sprawie zmiany niektórych postanowień w uchwałach sejmowych przyzwalających na zaciągnięcie pożyczek na rozmaite cele gospodarcze kraju.

I. Utrzymując zasadniczo w mocy swe uchwały z dnia 25. października 1908, z dnia 12. października 1909, z dnia 18. lutego 1910, z dnia 15. października 1910 i z dnia 14. lutego 1912 w przedmiocie przyzwolenia na zaciągnięcie pożyczek na rozmaite cele gospodarcze kraju a w szczególności:

1. Pożyczki na zakład poprawczy w Przedzielnicy w efektywnej wysokości 1.500.000 K.

2. Resztującej pożyczki na zakład obłąkanych w Kobierzynie w efektowej wysokości 3.000.000 K.

3. Pożyczki na budowę dojazdu do zakładu w Kobierzynie w efektowej wysokości 68.000 K.

4. Pożyczki na pokrycie niedoboru funduszu krajowego w efektywnej wysokości 5.873.815 K.

5. Pożyczki na rozszerzenie koszar żandarmeryi we Lwowie w efektywnej wysokości 487.000 K.

6. Pożyczki na rozszerzenie szkoły lasowej we Lwowie 250.000 K.

7. Pożyczki na szkołę rolniczą w Bestwinie 160.000 K.

8. Pożyczki na szkołę koszykarską we Lwowie 100.000 K.

9. Pożyczki na szkołę keramiczną we Lwowie 320.000 K.

10. Pożyczki na szkołę tkacką w Krośnie 70.000 K.

11. Pożyczki na szkołę stolarską w Kalwaryi 57.000 K.

12. Pożyczki na rekonstrukcyę szpitala św. Łazarza w Krakowie 920.222 K.

13. Pożyczki na budowę pawilonów w Kulparkowie 416.000 K.

14. Pożyczki na wodociąg i elektrykę w Kulparkowie 363.000 K.

15. Pożyczki na budowę 3. piętra w gmachu sejmowym 400.000 K.

16. Pożyczki na budowę tanich domów dla urzędników Wydziału krajowego 200.000 K.

Sejm zmienia zawarte w tych uchwałach przy poszczególnych pożyczkach postanowienia odnoszące się do wysokości oprocentowania, okresu amortyzacyi i typu odnośnych pożyczek w ten sposób, że oznaczenia wysokości oprocentowania, okresu amortyzacyi i rodzaju czyli formy względnie typu tych pożyczek oraz ich waluty pozostawia uznaniu Wydziału krajowego.

Na tej podstawie wolno będzie Wydziałowi krajowemu czy to dla uzyskania pokrycia dla całego wyżej wykazanego zapotrzebowania, czy to części tego zapotrzebowania zaciągać pożyczki w typie, jaki za dogodny i odpowiedni uzna, a więc albo w obligacyach własnej emisyi, albo w obligacyach Banku krajowego, w bonach kasowych albo wreszcie pożyczki gotówkowe, a to tak w walucie koronowej jak i w odpowiadającej jej walucie zagranicznej a zarazem wolno będzie Wydziałowi krajowemu zaciągać te pożyczki za oprocentowaniem, jakie za odpowiednie uzna, oraz ustanowić według swego uznania okres amortyzacyi, a wreszcie przyjąć zobowiązanie, że obligacye i kupony tych pożyczek płatne będą w złocie.

II. Utrzymując zasadniczo w mocy swe uchwały z dnia 9. lutego 1912 w przedmiocie przyzwolenia na zaciągnięcie pożyczki:

1. Na budowę szkół wiejskich w nominalnej wysokości 10,000.000 K,
2. Na budowę szkół miejskich w nominalnej wysokości 5,000.000 K.
3. Na powiększenie krajowego funduszu przemysłowego 7,000.000 K,

jak nie mniej utrzymując w mocy zastrzeżenia co do ograniczenia tych pożyczek do wskazanej nominalnej wysokości i co do częściowego, w uchwałach tych ustalonego korzystania z rzeczonych pożyczek, Sejm zmienia postanowienia, zawarte w tych uchwałach, które się odnoszą do wysokości oprocentowania, okresu amortyzacyi i typu odnośnych pożyczek w ten sposób, że oznaczenie wysokości oprocentowania, okresu amortyzacyi i rodzaju czyli formy względnie typu tych pożyczek oraz ich waluty pozostawia uznaniu Wydziału krajowego.

Na tej podstawie wolno będzie Wydziałowi krajowemu nie przekraczając granic wskazanej nominalnej wysokości oraz ustalonego stopniowego korzystania z tych pożyczek, zaciągać je w sposobie wskazanym we wniosku I. a częściowe sfinansowanie tychże pożyczek na aktualne już zapotrzebowanie połączyć z przeprowadzeniem sfinansowania pożyczek we wniosku I. wymienionych.

VI.

U c h w a ł a.

z dnia 4. marca 1914 w sprawie przedłożenia Wydziału krajowego tudzież wniosków poselskich o klęskach elementarnych.

A) Sejm upoważnia Wydział krajowy, aby na pokrycie przypadającego za lata 1913 i 1914 krajowego datku 40% do regulacyi rzek kanałowych i na nadzwyczajne roboty konserwacyjne przy wykończonych publicznych przed-

siębiorstwach melioracyjnych tudzież na zasiłki dla najbardziej dotkniętych spółek wodnych i na dalszą akcyę przy odwodnianiu gruntów dotkniętych przez wylewy i słoty, zaciągnął imieniem kraju pożyczkę amortyzacyjną w wysokości potrzebnej do uzyskania sumy 4,216.574 koron w gotówce.

Pożyczka ta może być złączoną z amortyzacyjną pożyczką, jaką Sejm uchwali zaciągnąć na inne cele.

B) Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia imieniem kraju pożyczki amortyzacyjnej w wysokości potrzebnej do uzyskania sumy 3,000.000 K w gotówce. Sumy uzyskanej użyje Wydział krajowy na zasilenie krajowego funduszu pożyczkowego drogowego, ustanowionego uchwałą sejmową z dnia 13. października 1882.

Sejm uchyla równocześnie uchwałę swoją z dnia 19. października 1908, o ile ta uchwała w ustępie IV. poleca wstawiać aż po rok 1918 włącznie po 100.000 koron rocznie do budżetu krajowego tytułem dotacyi dla tego funduszu.

Pożyczki udzielane powiatom z tego funduszu nie podpadają pod przepis czwartego ustępu § 24. ustawy o reprezentacyi powiatowej w brzmieniu ustalonem ustawą z dnia 15. maja 1907, Nr. 52 Dz. u. kr.

C) Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby celem bezzwłocznego zasilenia funduszu na doraźne zapomogi dla zaradzenia nędzy i zakupna tańszych środków żywności, tudzież na pożyczki bezprocentowe i na roboty publiczne zaciągnął natychmiast imieniem kraju pożyczkę w wysokości 3,000.000 koron.

Z funduszu tego należy udzielić powiatom dla ludności wiejskiej i małomiasteczkowej zasiłków do wysokości łącznej 2,000.000 koron, miastom zaś również 1 milion koron a to w stosunku 40% dla Lwowa i Krakowa, a 60% dla reszty większych miast.

Realizacya tej pożyczki ma mieć pierwszeństwo przed wszystkimi innymi; o ileby zaś inne dawniej uchwalone pożyczki zostały pierwej zrealizowane, ma być z nich fundusz zapomogowy zaliczkowany.

D) Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby wobec wyczerpania funduszu koszarowego a wielkiego w tym kierunku zapotrzebowania zaciągnął na te cele imieniem kraju w roku 1914 pożyczkę amortyzacyjną w wysokości miliona koron (1,000.000 K).

VII.

U c h w a ł a

z dnia 25. lutego 1914 w sprawie podwyższenia kapitału zakładowego Banku krajowego, podwyższenia gwarancyi kraju na obligacye komunalne i kolejowe i zmiany statutów Banku krajowego.

A.

a) Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki krajowej w takiej wysokości, jaka okaże się potrzebną na powiększenie kapitału zakła-

dowego Banku krajowego o sumę trzydziestu pięciu milionów koron, to jest do wysokości 50 (pięćdziesięciu) milionów koron.

Zrealizowanie tej pożyczki jednorazowe lub stopniowe, tudzież wszystkie warunki, wysokość jej oprocentowania, względnie oprocentowania obligów tej pożyczki, w ogóle sposób jej zrealizowania, pozostawia się decyzyi Wydziału krajowego, powziętej w porozumieniu z Dyrekcyą i Radą nadzorczą Banku krajowego.

b) Bank krajowy ma aż do umorzenia tej pożyczki tytułem zwrotu funduszowi krajowemu dostarczyć z bieżącego funduszu bankowego kwot na oprocentowanie i spłatę pożyczki.

c) Sejm upoważnia Wydział krajowy względnie Bank krajowy do uzyskania od c. k. Rządu, a w miarę potrzeby od Rządów innych Państw, wszystkich przywilejów i uprawnień dla tej pożyczki, jakie ze względu na cel, miejsce i sposób realizacyi pożyczki będą możliwe do uzyskania.

d) Sejm uchwala następujące zmiany statutu bankowego:

1. W § 1. al. 1. skreśla się wyrazy końcowe „wynosić będzie 15 milionów koron“ natomiast dodaje się ustęp:

wzrósł do 15 (piętnastu) milionów koron. Uchwałą z dnia 25. lutego 1914 przeznaczył Sejm krajowy fundusz dalszych trzydziestu pięciu milionów koron, skutkiem czego kapitał zakładowy Banku po zrealizowaniu powyższej uchwały sejmowej wynosić będzie pięćdziesiąt milionów koron (50,000.000 K).

2. w § 98. skreśla się końcowe zdanie: „kapitał zakładowy składający się z kwoty jednego miliona złr. (dwóch milionów koron), którą kraj wyposażył dział bankowy i z kwot przekazywanych na pomnożenie kapitału zakładowego w myśl § 101. lit. a) statutu“, natomiast dodaje się słowa:

„Kapitał zakładowy, wynoszący pięćdziesiąt milionów koron (§ 1 i § 101 lit. a) statutu“).

3. w § 101. lit. a) i w § 102 al. 1. w miejsce słów „piętnastu milionów“ wstawia się słowa „pięćdziesięciu milionów“.

B.

1. Kraj gwarantuje dopełnienie zobowiązań, wypływających z wydania obligacyj komunalnych Banku krajowego pierwszej i następnych emisyi, aż do dalszej wysokości stu milionów koron imiennej wartości, czyli razem z dotychczas przyjętą gwarancyą do wysokości dwustu milionów koron imiennej wartości w ten sposób, iż regularną opłatę procentów i spłatę kapitału posiadaczom obligacyj komunalnych poręczają w pierwszym rzędzie wierzytelności Banku krajowego, pochodzące z pożyczek komunalnych specyalny fundusz rezerwowy, utworzony dla obligacyj komunalnych, następnie Bank krajowy całym swoim majątkiem, a dopiero o ileby wyżej wymienione fundusze nie po-

krywały zobowiązań wynikłych z wydania obligacyj komunalnych, wchodzi w zastosowanie gwarancya kraju.

II. Sejm uchyla postanowienia § 3. B, ostatnie trzy zdania statutu Banku krajowego w osnowie obecnie obowiązującej i uchwala je w osnowie następującej:

Wszystkie obligacye komunalne wszelkich emisyj, będące równocześnie w obiegu nie mogą łącznie przekraczać sumy K 200,000.000 (dwieście milionów koron) imiennej wartości.

Do emisyi obligacyj komunalnych ponad powyższą sumę potrzebnem jest zezwolenie c. k. Rządu.

Kraj gwarantuje dopełnienie zobowiązań, wypływających z wydania obligacyj komunalnych pierwszej i następnych emisyj, aż do łącznej wysokości dwustu milionów koron imiennej wartości w ten sposób, iż regularną opłatę procentów i spłatę kapitału posiadaczom obligacyj komunalnych poręczają w pierwszym rzędzie wierzytelności Banku, pochodzące z pożyczek komunalnych, dalej specyalny fundusz rezerwowy, utworzony dla obligacyj komunalnych, następnie Bank krajowy całym swoim majątkiem, a dopiero, o ileby wyżej wymienione fundusze nie pokrywały zobowiązań wynikłych z wydania obligacyj komunalnych, wchodzi w zastosowanie gwarancya kraju.

III. Sejm uchyla § 50 statutu Banku krajowego w obecnem brzmieniu: „Obligacye komunalne będą opiewały na 100 złr. (200 K) lub wyższe przez 200 podzielne kwoty“ i uchwala go w osnowie następującej:

„Przepisy szczegółowe o emisyach, seryach, imiennej wartości sztuk, walucie, okresie umorzenia i stopie procentowej obligacyj komunalnych wyda Wydział krajowy na przedstawienie Dyrekcyi i po wysłuchaniu Rady nadzorczej“.

C.

Sejm uchyla postanowienia § 3. C) alinea druga wiersz trzeci z góry i alinea czwarta, statutu Banku krajowego w osnowie obecnie obowiązującej i uchwala je w osnowie następującej:

§ 3. C) alinea druga wiersz trzeci z góry: Wszystkie obligacye kolejowe, będące równocześnie w obiegu, nie mogą łącznie przekraczać kwoty 100,000.000 K (sto milionów koron) imiennej wartości.

§ 3. C) alinea czwarta: Kraj gwarantuje dopełnienie zobowiązań wypływających z wydania obligacyj kolejowych aż do wysokości imiennej wartości 100,000.000 K (stu milionów koron) w ten sposób, iż regularną opłatę procentów i spłatę kapitału poręczają w pierwszym rzędzie wierzytelności Banku krajowego pochodzące z pożyczek udzielonych w obligacyach kolejowych, jakoteż nabyte w myśl § 64, lit. b) walory kolejowe, specyalny fundusz rezerwowy

utworzony dla obligacyj kolejowych (§ 76), następnie cały majątek Banku krajowego (§ 67). a dopiero wówczas i o tyle, o ileby rzeczone aktywa na pokrycie w mowie będących zobowiązań nie wystarczały, wchodzi w zastosowanie gwarancya kraju.

Sejm uchyla § 81. statutu Banku krajowego w obecnym brzmieniu. „Obligacye kolejowe będą opiewały na 50 złr. (100 K) lub wyższe przez 100 podzielne kwoty“ i uchwala go w osnowie następującej:

„Przepisy szczegółowe o emisyach, seryach, imiennej wartości sztuk, walucie, okresie umorzenia i stopie procentowej obligacyj kolejowych wyda Wydział krajowy na przedstawienie Dyrekcyi i po wysłuchaniu Rady nadzorczej“.

D.

I. Zwrot wkładek oszczędności, lokowanych w Banku krajowym Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem i opłatę odsetek od tychże wkładek, poręcza posiadaczom książeczek wkładkowych, przedewszystkiem Bank krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem swojemi aktywami i funduszem rezerwowym, a w dalszym rzędzie aż do wysokości stu milionów koron (100,000.000 K) gwarantuje te wypłaty fundusz krajowy.

II. Sejm uchyla postanowienia § 89 ustęp drugi i czwarty statutu Banku krajowego w dotychczasowem brzmieniu i uchwala, iż te postanowienia mają odtąd brzmieć jak następuje:

§ 89 ustęp 2. Najniższa wkładka wynosić może 10 K, a ogólna suma wkładek oszczędności łącznie z zapadłymi odsetkami nie może przenosić sumy stu milionów koron.

§ 89 ustęp 4. Zwrot wkładek oszczędności i opłatę odsetek od tychże poręczeń posiadaczom książeczek wkładkowych przedewszystkiem Bank krajowy swojemi aktywami i funduszem rezerwowym, a w dalszym rzędzie (subsydyarnie) aż do wysokości 100,000.000 K (stu milionów koron) gwarantuje te wypłaty fundusz krajowy.

Sejm uchyla § 90 ustęp drugi. statutu Banku krajowego w obecnem brzmieniu: „Ogólna suma wydanych asygnat kasowych nie może przenosić sumy czterech milionów koron“, a uchwala, iż ma on brzmieć odtąd:

„Ogólna suma wydanych asygnat kasowych nie może przenosić sumy dziesięciu milionów koron“.

C. k. Namiestnik:

Korytowski w. r.